

РЕШЕНИЕ

№ 1481

гр. София, 08.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10573** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на П. В. Н., чрез адв. А. Д. срещу решение № 20144673 от 23.06.2021г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 5443/2021г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 93 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 21 – 4332-024500/19.01.2021 г., издадено от началник група отдел „Пътна полиция“ при СДВР по т.1 – за нарушение на чл.20, ал.1 от Закона за движение по пътищата е наложено наказание “глоба” в размер на 20/двадесет/ лева – на основание чл.185 от ЗДвП и изменя НП в частта по т.2, с което за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП е наложено адм. наказание- глоба в размер на 150 /сто и петдесет/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца, на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, като определя наказание - лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец и потвърждава в останалата част.

Според касатора решението е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. Твърди се, че при преценка на събраните гласни доказателства съдът неправилно е кредитирал показанията на

свид. актосъставител и тези на служителя на МВР – свид. Х., дошъл на оглед след сигнал за ПТП. Излагат се съображения, че изводите на съда от фактическа страна са изцяло неподкрепени от доказателствата по делото, като се явяват произволни и необосновани и са довели до приемането на правни такива в противоречие с материалния закон. Иска се отмяна на решението. В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Ответникът - СДВР, отдел “ПП“, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по касационната жалба.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е основателна и моли същата да бъде уважена.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен Съд С. – град, Х. касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. СРС е установил, че на 15.12.2020 г. е съставен АУАН от акт. Е. П. - мл.автоконтрольор към СДВР, на ж-ля П. Н. въз основа на Докладна записка на св. Бл К. - мл.автоконтрольор в ОПП-СДВР. В акта е отразено, че на 13.11.2020г. ж-лят Н. е управлявала МПС - л.а “Ф. Г.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица] поради недостатъчен контрол върху лекия автомобил при излизане от редицата на паркираните автомобили става причина и реализирала ПТП с паркиран лек автомобил „Х.“ с рег. [рег.номер на МПС], след което напуска мястото на произшествието без да спре и да установи последиците от ПТП-то. В акта е отразено, че е съставен въз основа чл.40, ал.1 и 4 и чл.43, ал.1 от ЗАНН.

На сочената в акта дата на мястото на произшествието пристигнали полицейските служители на ОПП-СДВР - мл.автоконтрольор Х. Х. и Бл. К. и установили на място св. К. П.. Св. Х. изготвил Протокол за ПТП и скица към произшествието. На място били снети обяснения от очевидеца на деянието - св. К. П., който попълнил декларация, в която посочил, че водач на л.а “Ф. Г.“ с рег. СА 9329 ХН е реализирал ПТП-то при маневра. Попълнена била декларация от собственика на л.а „Ф.“ - ж-лят П. Н., в която отразила, че не е участвала в ПТП на сочената в акта дата.

В АУАН актосъставителят Е. П. е приел, че ж-лят е извършил нарушение на разпоредбите на чл.25, ал.1 от ЗДвП и на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП. АУАН е подписан от жалбоподателя с отразяване за депозиране на възражения на по-късен етап. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение е издадено наказателно постановление.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил следните правни изводи: Относно нарушението по т.2 на НП – СРС е изменил в тази част. Счел е, че правилно е подведено описаното от обективна страна като поведение на водача П. Н. под диспозицията на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП. Приел е, че наказващият орган не е отчел обстоятелството, че спрямо водача П. Н. има издадени НП като последното влязло в сила е от 2008г., поради това СРС е намалил размера на наложеното наказание - лишаване от право да управлява МПС, а именно до размер на един месец, и потвърждава относно наложеното наказание - глоба.

Административен Съд С. – град, Х. касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебен акт, в частта, в която е неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Обсъдени са събраните писмени доказателства. Актът за установяване на административното нарушение е съставен в срока по чл.34 от ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. В касационната жалба са наведени оплаквания, които не могат да доведат до промяна нито на установените факти, нито в направените правни изводи.

Съдът счита, че законосъобразно и в съответствие със събраните по делото доказателства СРС е приел, че вмененото на наказаното лице нарушение по т.2 от НП правилно е квалифицирано като такова по чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП, Според чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. Санционната норма на чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП предвижда лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 до 6 месеца и глоба от 50 до 200 лв. за водач, който наруши задълженията си като участник в ПТП. Безспорно е доказано, че П. Н. не е спряла да установи последиците от ПТП, а вместо това е напуснал местопроизшествието. Същата не е проверила какви са последствията и дали има причинени щети и пострадали хора, като по този начин съвсем съзнателно е нарушила разпоредбата на чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП, като нито е известила служителите на отдел „ПП” при СДВР, нито е изчакала пристигането им. Настоящата касационна инстанция споделя изцяло мотивите на СРС в изменилата част, а именно изменя НП в т.2, като определя наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец и потвърждава в останалата част, доколкото административнонаказващия орган не се е съобразил с данните от справката картон на водача, от която се очертава, че жалбоподателката има склонност да нарушава правилата за движение по пътищата. По отношение на П. Н. са издадени НП като последното влязло в сила е от 2008г.

Районният съд е обсъдил подробно представените по делото доказателства, които са непротиворечиви, и е стигнал до обосноваания извод, че нарушението е извършено от касатора. Последният не представя доказателства, които да оборват този извод. СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на

доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. Съдът счита, че са изяснени всички обстоятелства, представляващи елементи от фактическия състав на административното нарушение.

С оглед на изложеното, касационната инстанция споделя изводът на СРС, че наказващият орган не е отчел обстоятелството, че касаторката има склонност да нарушава правилата за движение по пътищата, доколкото по отношение на П. Н. има издадени НП като последното влязло в сила е от 2008г. Наказващият орган не е отчел горното обстоятелство и съда е намалил размера на наложеното наказание-лишаване от право да управлява МПС, а именно до размер на един месец, и потвърдено относно наложеното наказание-глоба.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, X.-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20144673 от 23.06.2021г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 5443/2021г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 93 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.